

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16CoCsp/2/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125204372
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8125204372.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., zastúpenej: JUDr. Dáša Komková, advokátka so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 34904620, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátene názor: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, o primerané finančné zadosťučinenie vo výške 900,- eur, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 30.9.2025 č.k. 17Csp/61/2025-41, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd I. výrokom zaviazal žalovaného na zaplatenie 250,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a III. výrokom vyslovil, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že dikcia ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa bola naplnená, keďže žalobkyňa ako spotrebiteľka na súde úspešne uplatnila porušenie práva, či povinnosti ustanovenej zákonmi o spotrebiteľských úveroch (určenie neprijateľných zmluvných podmienok), a tak má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za toto porušenie zodpovedá. Poukázal, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Primerané finančné zadosťučinenie má pritom plniť predovšetkým reparačnú funkciu a má kompenzovať porušenia práv a povinností zakotvených v rámci ochrany spotrebiteľa. Okrem toho však vo svojich dôsledkoch pôsobí i sankčne a odradzujúco pre dodávateľa, ktorého odradzuje od nekalých praktík, porušovania práv spotrebiteľov a získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv. Pri ustálení výšky primeraného finančného zadosťučinenia však má súd jednoznačne zohľadňovať okolnosti toho-ktorého prípadu porušenia práv/povinností, za ktoré dodávateľ zodpovedá, aby priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia napĺňala predovšetkým satisfakčnú funkciu, predstavujúcu určitú odmenu spotrebiteľa za to, že sa pustil do sporu, resp. bránil v spore s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Zákon nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma.

3. V danom prípade žalobkyňa netvrdila, že by jej vznikla nejaká majetková ujma, prípadne, že jej takáto majetková ujma vyslovene hrozila, avšak poukázala na to, že zmluvné podmienky vyhlásené výrokmi IX. a X. mali potenciú majetkového zásahu, pretože upravovali peňažné nároky dodávateľa voči spotrebiteľovi pre prípad omeškania.

4. Súd mal za to, že porušenie práv spotrebiteľa, resp. povinností dodávateľa, boli v tomto konaní riadne preukázané. Súd navyše zastáva názor, že porušenie práva alebo povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi nemusí byť konštatované vo výroku rozsudku, pretože takáto podmienka nevyplýva zo znenia ustanovenia § 3 ods. 5 poslednej vety zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

5. Priznal žalobkyni nárok na primerané finančné zadostučinenie voči žalovanému, pričom sa ale nestotožnil s výškou uplatneného primeraného finančného zadostučinenia. Súd priznal žalobkyni primerané finančné zadostučinenie v sume 250,- eur, pričom sa domnieva, že priznaná suma reflektuje závažnosť konkrétnych porušení práv spotrebiteľa, konkrétne skutkové okolnosti v danom prípade a intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, prípadne potenciálnych dôsledkov, ktoré spotrebiteľovi hrozili, ako aj subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Pri výške určenia primeraného finančného zadostučinenia súd zohľadnil všetky osobitosti tohto prípadu a dospel k záveru, že primerané finančné zadostučinenie vo výške 250,- eur považuje za primerané, spĺňajúce jednak funkciu satisfakcie pre žalobkyňu a minoritne aj funkciu sankcie pre žalovaného. Porušenie práv spotrebiteľky v súvislosti s určením neprijateľnosti zmluvných podmienok vzhľadom na nepreukázanú aplikáciu týchto zmluvných podmienok voči žalobkyni (žalobkyňa to ani len netvrdila), nebolo takého rozsahu, že by odôvodňovalo vyššiu sumu primeraného finančného zadostučinenia než v priznanej výške. Reálny zásah do majetkovej sféry žalobkyne v súvislosti s uvedenými porušeniami práv žalobkyne tu absentuje. Pri určovaní výšky primeraného finančného zadostučinenia súd taktiež zohľadnil, že žalobkyni bola v základnom konaní priznaná aj náhrada trov konania v plnom rozsahu.

6. Účelom primeraného finančného zadostučinenia pri porušení práv spotrebiteľa síce nemá byť len odradenie dodávateľa od takýchto praktík do budúcnosti, je ním aj určitá satisfakcia pre spotrebiteľa za to, že sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol potenciálny benefit aj pre ostatných spotrebiteľov, avšak stále je potrebné mať na zreteli, že primerané finančné zadostučinenie nemá byť nástrojom obohatenia sa pre spotrebiteľa.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom vychádzal z prisúdenej istiny.

8. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa, a to čo do výroku II., ktorým súd v prevyšujúcej časti jej žalobu zamietol.

9. Odvolanie dôvodila nesprávnym procesným postupom prvoinštančného súdu, porušením práva na spravodlivý proces, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie. Poukázala, že podanou žalobou sa domáhala primeraného finančného zadostučinenia v nadväznosti na konanie vedené na Okresnom súde v Prešove pod sp.zn. 8Csp/158/2024, kde bola v celom rozsahu úspešná a súd určil neprijateľnosť 9 zmluvných podmienok. Žiadala priznať finančné zadostučinenie vo výške 900,- eur, čo predstavovalo priznanie 100,- eur za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku. Preto závery súdu prvej inštancie nepovažuje za správne. Dala do pozornosti opakované porušenia povinností veriteľa, s ktorými má žalovaný skúsenosti a vedomosti iných súdnych konaní a priznané finančné zadostučinenie nenaplní ciele a funkcie inštitútu primeraného finančného zadostučinenia. Uplatňovaním tohto nároku bol narušený jej bežný život, musela sa zaktivizovať, vyhľadať právnu pomoc advokáta, a preto by malo primerané finančné zadostučinenie odrážať aj relutárnu a odradzujúcu funkciu, čo v symbolickej výške zaiste spĺňať nemôže. Zo strany žalovaného ide o mimoriadne závažné porušenie spotrebiteľských práv a povinností, ktoré malo bezpochyby aj majetkový charakter. Poukázala na ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa § 24 ods. 1, § 4 ods. 8, ako aj iné rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, napr. 18CoCsp/4/2025, z ktorých vyplýva, že primerané finančné zadostučinenie by nemalo byť nižšie ako 100,- eur, tiež rozhodnutie 22CoCsp/8/2025, 13CoCsp/28/2024, 18CoCsp/2/2024, 7CoCsp/18/2023. V tejto súvislosti poukázala aj na aktuálne rozhodnutia súdov, kde súdy za každú judikovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku priznali 300,- eur.

Preto navrhla rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalobe vyhovieť, alternatívne zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie. Uplatnila si aj náhradu trov odvolacieho konania.

10. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný. Poukázal, že prvoinštančný súd rozhodnutie presvedčivo a vyčerpajúco odôvodnil vzhľadom na okolnosti daného prípadu a priznal primerané finančné zadosťučinenie. Priznaná suma reflektuje závažnosť porušení práv spotrebiteľa v okolnostiach daného prípadu. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9CoCsp/46/2021 a skutočnosti tam uvedené najmä vo vzťahu k tomu, že zadosťučinenie je nárokom, ktorým sa reparujú ujmy nemateriálnej povahy (9CoCsp/9/2024), pričom tento aspekt vychádza z podstaty nároku. Nie je možné preto pri rozhodovaní len brať zreteľ na materiálne prvky, jeho podstata nie je sankčná povaha, aj keď ide o zaplatenie, keďže zadosťučinenie má byť finančné a každé zaplatenie predstavuje finančný úbytok v aktívach, k osobe, voči ktorej nárok smeruje. Civilné právo má za cieľ len kompenzáciu osoby, ktorej sa má zadosťučinenie poskytnúť. Je neprijateľné a nezodpovedajúce povahe civilného práva v širšom ponímaní súkromného práva, aby civilná sankcia bola chápaná ako trest. Civilná sankcia môže v súlade s povahou súkromného práva smerovať iba k obnoveniu narušenej rovnováhy, nie k potrestaniu subjektu a primerané finančné zadosťučinenie preto môže slúžiť iba k zmierneniu spôsobenej nemajetkovej ujmy. V inom rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17CoCsp/32/2020 sa konštatuje, že pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností na strane žalobcu a žalovaného, pričom inštitút finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu majetkovej škody, ale musí zostať v úrovni účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Preto napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil a priznal mu trovy odvolacieho konania voči žalobkyňi.

11. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá zotrvala na svojej argumentácii.

12. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonnej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

13. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

14. V prejednáwanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), upravujúce práva spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za porušenie zodpovedá.

15. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 900,- eur. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8Csp/158/2024 bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná v konaní o určenie neprijateľnosti deviatich zmluvných podmienok. Rozsudok sp. zn. 8Csp/158/2024 zo dňa 13.2.2025 nadobudol právoplatnosť 5.4.2025. Žalobkyňa si ako spotrebiteľka žalobou uplatnila satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v uvedenom súdnom konaní. Mala za to, že je potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z.z. s poukazom na prechodné ustanovenia zák. č. 108/2024 Z.z. a skutočnosť, že k porušeniu jej spotrebiteľských práv došlo zmluvou zo dňa 8.11.2011. Uviedla, že primerané zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy a zároveň má mať aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného primeraného finančného zadosťučinenia proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol na súde úspešný. Zastávala tiež názor, že primerané finančné zadosťučinenie nemôže mať iba symbolický význam a byť v symbolickej výške, nakoľko by tak nebolo ani primeraným ani spravodlivým. Uplatnená výška primeraného finančného zadosťučinenia 900,- eur, čo predstavuje 100,- eur za každú

neprijateľnú zmluvnú podmienku, podľa žalobkyne zohľadňuje skutočnosť, že v základnom konaní bola úspešná v konaní o určenie neprijateľnosti dotknutých zmluvných podmienok a žalovaný napriek opakovane judikovaným zmluvným podmienkam naďalej trvá na ich platnosti. Záverom poukázala na to, že otázka rozsahu porušenia spotrebiteľského práva je definovaná rozsudkom v predchádzajúcom konaní, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie, pričom z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať ako záväznej. K návrhu pripojila rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/158/2024-82 zo dňa 13.02.2025.

16. Z obsahu spisu Okresného súdu Prešov, rozhodnutia sp.zn. 8Csp/158/2024 zo dňa 13.2.2025 vyplýva, že súd určil za neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve o poskytnutí pôžičky zo dňa 8.11.2011:

- v čl. VII. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení: „Ďalej prehlasujem, že som sa pred podpísaním Zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej ako VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zaväzujem sa ich dodržiavať.“;

- v čl. VII. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení: „Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom, prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov.“;

- v čl. VII. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení: „Svojím podpisom prejavujem súhlas s tým, že v prípade, ak si nespĺním svoj záväzok splácať Pôžičku v stanovených termínoch Splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti Pôžičky podľa tejto Zmluvy, aby Spoločnosť bola oprávnená požadovať od môjho zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy iných príjmov až do doby úplného splatenia Zabezpečovanej pohľadávky Spoločnosti voči mne. Výška zrážok zo mzdy a z iných príjmov bude zodpovedať výške Splátok podľa tejto Zmluvy. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy a z iných príjmov je táto Zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“;

- v čl. VII. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení: „Súhlasím, aby Spoločnosť v zmysle zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“) poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len „údaje a informácie“) aj svojej ovládajúcej osobe E. F. B., G. (E., G.) a jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a.s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok.“

Ďalšími výrokmi V. až IX. súd rozhodol o neprijateľnosti nasledovných zmluvných podmienok, nachádzajúcich sa vo Všeobecných obchodných podmienkach (SLPO) k Zmluve o poskytnutí pôžičky č. XXXXXX zo dňa 8.11.2011:

- v čl. 6. Podmienky splácania, v bode 6.7, v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať evidenčné číslo uvedené v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na príkaze k platbe sa považuje za neuhradenie Splátky so všetkými následkami s tým spojenými.“;

- v čl. 8. Priradenie platieb a započítanie, v bode 8.1, v znení: „Spoločnosť je oprávnená započítať pohľadávky Spoločnosti voči pohľadávkam Klienta aj vtedy, ak niektorá pohľadávka Spoločnosti ešte nie je splatná alebo bola premlčaná.“;

- v čl. 11. Poplatky, pokuty, sankčné úroky, v bode 11.2, v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po 8 dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej Splátky. V ten deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.“

- v čl. 14. Všeobecné ustanovenia, v bode 14.2, v znení: „Spoločnosť je oprávnená akékoľvek svoje práva zo Zmluvy úplne alebo z časti previesť a/alebo postúpiť úplne alebo z časti pohľadávky Spoločnosti zo Zmluvy na tretiu osobu bez súhlasu Klienta.“;

- vo Všeobecných obchodných podmienkach, v čl. 14. Všeobecné ustanovenia, v bode 14.24, v znení - v časti : „Klient a Povinný na jednej strane a Spoločnosť na strane druhej (Strany) sa dohodli, že všetky spory vzniknuté zo Zmluvy a /alebo Zmluvy o zabezpečení a v súvislosti s ňou budú riešené dohodou Strán. Ak nedôjde k dohode podľa predchádzajúcej vety akýkoľvek spor, nárok alebo rozpor vzniknutý zo Zmluvy a/alebo Zmluvy o zabezpečení alebo v súvislosti s ňou (vrátane všetkých otázok týkajúcich sa jej existencie, platnosti alebo ukončenia) budú rozhodované Stálym Rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie alebo Rozhodcovským súdom pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o. alebo

Rozhodcovským súdom pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o. alebo príslušným všeobecným súdom.“ Posledným výrokom X. súd rozhodol, že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške týchto trov.

17. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní bolo preukázané splnenie zákonných podmienok základu nároku v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Tvrdenie žalobkyne o úspechu v základnom konaní bolo preukázané rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 8Csp/158/2024 zo dňa 13.2.2025, ktorým boli určené neprijateľné zmluvné podmienky tak, ako sú konštatované vyššie (týkali sa prehlásenia, že pred podpísaním zmluvy sa klient oboznámil s podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy, ďalej prehlásenia, že súhlasí so zmluvnou pokutou a sankčným úrokom, vyhlásenia, že ak nesplní svoj záväzok splácať pôžičku v stanovených termínoch, stanovenej lehote, je spoločnosť oprávnená vykonávať zrážky zo mzdy atď.).

18. Odvolací súd má za to, že v danom prípade je z rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn. 8Csp/158/2024 zo dňa 13.2.2025 zrejmé, že došlo k porušeniu práv spotrebiteľa, resp. povinnosti dodávateľa predovšetkým tým, že rozhodnutím Okresného súdu Prešov sp.zn. 8Csp/158/2024 súd určil neprijateľné zmluvné podmienky v Zmluve o poskytnutí pôžičky č. 545694 zo dňa 8.11.2011. Preto v súvislosti s úspešným uplatnením svojich práv zo strany žalobkyne táto má právo na primerané finančné zadosťučinenie. S poukazom aj na obranu žalovaného konaní, ktorá poukazovala na iba neprímeranosť uplatňovanej výšky, správne prvoinštančný súd zamerlal svoje dokazovanie a zisťovanie skutkového stavu ohľadom tohto nároku.

19. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 30.6.2024 každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

20. Zákonnými predpokladmi úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa je:

- existencia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi slúžiacimi na ochranu spotrebiteľa (napr. zákon o spotrebiteľskom úvere, zákon o finančných službách na diaľku, osobitné ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka),
- úspešné uplatnenie porušenia tohto práva alebo povinnosti spotrebiteľom na súde a
- pasívne vecne legitimovaný subjekt, ktorý za porušenie predmetného práva alebo povinnosti zodpovedá.

21. Preto za stavu, keď uvedeným rozsudkom Okresného súdu Prešov došlo k určeniu neprijateľnosti zmluvných podmienok, bol bezpochyby zistený správny záver prvoinštančným súdom, že základ nároku je daný a bol aj naplnený predpoklad úspešného uplatnenia tohto práva požadovať od žalovaného primerané finančné zadosťučinenie.

22. V súvislosti s odvolacími námietkami žalovanej a výšky uplatneného nároku, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zverejnené ako R 48/2022 v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 4/2022, ktorého právna veta znie: „Pre priznanie práva na zadosťučinenie spotrebiteľa, ktorý úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, je rozhodujúcim kritériom primeranosť požadovaného zadosťučinenia; jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu.“ (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. júna 2022, sp.zn. 7Cdo/92/2021).

23. Z uvedeného preto vyplýva, že výška finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu, pričom nie sú stanovené žiadne kritériá pre určovanie jeho výšky. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Odvolací súd tiež poukazuje, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že primerané finančné zadosťučinenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru odvolacieho súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším

spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Uvedené závery plne korešpondujú s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019.

24. Z hľadiska výšky priznávaného primeraného finančného zadosťučinenia musí odôvodnenie priznanej výšky byť presvedčivé. Výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobkyne ako aj žalovanej, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Základom pre určenie sumy peňažného zadosťučinenia je primeranosť a súd túto sumu určí na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy a zohľadňuje všetky skutočnosti, ktoré viedli spotrebiteľa k podaniu žaloby o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

25. Odvolací súd je názoru, že poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán sporu má byť vyvážené a nemôže slúžiť neprimeranému finančnému obohacovaniu spotrebiteľa.

26. Základom pre určenie sumy peňažného zadosťučinenia je primeranosť a súd túto sumu určí na základe vlastnej úvahy.

27. Odvolací súd nemá pochybnosti o primeranosti priznaného finančného zadosťučinenia žalobkyni na základe úvahy súdu a zistenia podstatných skutkových okolností daného sporu. Aj odvolací súd považuje túto sumu za primeranú a zodpovedajúcu okolnostiam tohto prípadu.

28. Je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne, úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (Ruiz Torija c./ Španielsko z 9.12.1994, séria A, č. 303-A; Hiro Balani c./ Španielsko z 9.12.1994, séria A, č. 303-B).

29. V tejto súvislosti je právne významné, že výška primeraného finančného zadosťučinenia spočíva na voľnej úvahe súdu. Nemôže byť však ani svojvoľná. Odvolací súd nezistil, aby táto úvaha prekročila zákonný rámec, resp. aby javila známky svojvôle. Preto aj odvolací súd bol názoru, že nejaká kompenzácia na strane žalobkyne neprichádza do úvahy, keďže v danom prípade primerané finančné zadosťučinenie má plniť funkciu účinnú a odradzujúcu primeranosť, ktorú súd určí na základe vlastnej úvahy súdu. Táto bola v napadnutom rozsudku riadne zdokumentovaná a odôvodnená v bode 22. tohto rozsudku, výšku, ktorú odvolací súd považoval za primeranú, keďže v konaní nebol preukázaný reálny zásah do majetkovej sféry žalobkyne.

30. S poukazom na uvedené preto odvolací súd v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil v zmysle § 387 CSP.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že ich účastníkom nepriznal (§ 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP), ktoré by inak podľa procesného výsledku odvolacieho konania patrili žalovanému. S poukazom na spor, v ktorom vystupuje v odvolacom konaní slabšia strana, pričom ide o spotrebiteľský charakter sporu a žalobkyňa má postavenie slabšej strany – spotrebiteľky, ktorá sa domáhala svojho nároku vyplývajúceho zo zákona vo vzťahu k porušeniu zmluvných podmienok dodávateľom. Tento nárok v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa žalobkyni prináleží, pričom výška plnenia závisela od úvahy súdu.

32. Preto odvolací súd bol názoru, že je dôvodné neúspešnej žalobkyni trovy nepriznať a úspešný žalovaný na ich náhradu nemá nárok.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).